

TRE SANGE

med

Accompagnement af Pianoforte

af

GREV C. A. LERCHE

af

Edvard Helsted.

Pr. 48 Sk.

Ch. M. Tegnerz lithoe.

I SKOVEN.

(Chr. Winther.)

E. Helsted.

Andante.

Sang. V.1. Jeg gik mig i Sko-ven saa een-som en Gang,

Piano. *p*

Ped. * Ped. *

al-le de smaa Fug-le saa yn-de-ligt sang, de hav-de ei an-det at be-

Ped. * Ped. * Ped. *

stil-le, der qvad Stil-lids og der qvad Gjøg, der slog høit i den

rall. *dol.* *a tempo.*

Ped.

rall.

1. 2. 3.   4.

hvis_lende Bøg en I_risk sin sit_tren_de Tril_le. V. 2. Da

Ped.   * *rall. e dim.*   Ped.   Ped.

Vers 2

Da tank_te jeg paa Hen_de, som ik_ke er her, da tank_te jeg paa Hen_de, mit
Hjer_te har Njær, og jeg tankte det bed_ste Jeg kun_de; og Alting omkring mig det tankte som jeg, den
gam_le Eeg og Gra_nen, som bry_ste_de sig, og al_le smaa Fug_le i Lun_de

Vers 3

Og Alt vil_de trø_ste mit længsel_ful_de Sind; for_tro_lig mig hvi_sked den let_sin_di_ge
Vind de lu_ne_ste Ting i mit Ø_re; og Staren mig sagde saa meget, meget Smukt, med
Længslen de kun_de dog ik_ke faae Bugt, den lod som den ei kun_de hø_re.

Vers 4

Saa vil jeg da læn_ges med al_le Blom_ster blaae, saa vil jeg da svar_me med
al_le Fugle smaa, og sukke med de svævende Vin_de; saa vil jeg da vandre min een_somme Gang, saa
vil jeg ind_vi_e hvert Suk og hver Sang og min in_der_li_ge Smer_te til Hen_de.

JEG KOM TIL SKOVENS BOLIG.

(Chr. Winther.)

Andantino.

Sang.

V. 1. Jeg kom til Skovens Bo - lig, der var saa yn_digt
 mo_dig og a - le - ne jeg blødt i Græsset
 fjernt paa Høi - en stand - sed en Hjort med stort Ge -
 sag - te Su - sen luf - ted hen o - ver Bø - ge -
 al - le Tanker sor - te en Stund mit Sind for -
 jeg lod Hjertet san - ke Trøst i Naturens

Piano.

mf *p*

Ped. * Ped. *

1. hist, og Fugle - ne for - tro - lig smaa snakke - de paa Qvist, Løv -
 2. laae, fra Hassel - buskens Gre - ne en Drossel paa mig saae; nys -
 3. vier, mens Daadyr - flokken dand - sed hen - ad de grønne Stier. I -
 4. top, og al - le Ur - ter duf - ted og saae mod Himlen op, og
 5. lod; thi Freden holdt dem bor - te, som Vagt den hos mig stod; den
 6. Fred, kun een, en hel - lig Tan - ke, blev vaagen end der - ved: hvad

pp rall. a tempo.

Ped. * Ped. *

rall. a tempo.

1. frø-en, grøn og lil - le, paa Tuen sprang med Lyst; fast hør - tes Duggen
 2. gjerrig og for - vo - ven den nærme-re sig svang, mens klart i - gjennem
 3. gjennom Krattet skim - ted jeg Havets glatte Speil; der langsomt gled og
 4. Himlen var saa her - lig, saa venlig puur og skjær, den smilte sødt og
 5. med sin Vin - ge vif - ted og tognig i sit Skjød, da i sin Slummer
 6. skal jeg med det He - le? den Fryd er ik - ke reen! nei Gud! o lad mig
 a tempo.

rall. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

1. tril - le paa al - le Blomsters Bryst. V. 2. Vee -
 2. Sko - ven dens friske To - ner klang. V. 3. Hist
 3. glim - ted en Baad med hvi - de Seil. V. 4. En
 4. kjær - lig ned til sin Bør - ne - hær. V. 5. Og
 5. skrif - ted mit Hjerte den sin Nød. V. 6. Og
 6. de - le din Himmels Fred med Een.

smorz.
 Fed.

LIDEN GUNVER.

(J. Ewald.)

Andante.

Sang.

V.1. Li-den Gun-ver van-drer som helst i Qvel, saa
 V.2. Li-den Gun-ver me-der med Sil-ke-snor ved

Piano.

p

rall. **a tempo.**

1. tan-ke-fuld, Hendes Hjer-te var Vox, hen-des
 2. Ha-vets Bred. Da hæ-ve-des Bøl-gen, og

pp *rall.* **a tempo.**

riten. **a tempo.**

1. un-ge Sjæl var præ-vet Guld. O, vogt Dig, mit Barn, for de
 2. Van-det foer saa brat af-sted. O, vogt Dig, mit Barn, for de

riten. *mf* **a tempo.**

1. fal - ske Mand - folk!
2. fal - ske Mand - folk!

V. 3. Skjøn Havmand sig op af Havet skjød be - klædt med Tang. Hans Øie var kjær - lig, hans
V. 4. Liden Gunver! du marttrer mig Dag og Nat med El - skovs Ild. mit Hjer - te van - smægter, min

Ta - le var sød, som Har - pens Klang. O, vogt dig, mit Barn, for de fal - ske Mandfolk!
Sjæl er mat: O vær dog mild, O, vogt dig, mit Barn, for de fal - ske Mandfolk!

V. 5. Du række mig kun din snee - hyde Arm paa Sø - mands Tro, saa trykker jeg den til min
V. 6. Liden Gunver! mit Bryst bagsit haar - de skjæl er blødt og ømt. Tro - fast er mit Navn, min u -

bræn - den - de Barm, saa faaer jeg Ro. O, vogt dig, mit Barn, for de fal - ske Mandfolk!
kunst - le - de Sjæl for - ag - ter Skremt. O, vogt dig, mit Barn, for de fal - ske Mandfolk!

V. 7. Og er dig min Arm til saa stort Be - hag, til Trøst og Ro, skjøn Havmand, saa skynd dig, saa
V. 8. Han trak hen - de fra den stei - le Bred, glad ved sin Svig. Som Storm var hans Lat - ter, men

kom kun og tag dem beg - ge to! O, vogt dig, mit Barn, for de fal - ske Mandfolk!
Fi - sker - negrød ved Gunvers Liig. O, vogt dig, mit Barn, for de fal - ske Mandfolk!